

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-277/20 – 1

Predmet C-277/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

24. lipnja 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Oberster Gerichtshof (Austrija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

27. svibnja 2020.

Podnositelj zahtjeva:

UM

Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud, Austrija) [omissis] u zemljišnoknjižnom predmetu podnositelja zahtjeva osobe UM, [omissis] Köln, [omissis] nakon revizije koju je tužitelj podnio protiv rješenja Landesgerichta Klagenfurt (Zemaljski sud u Klagenfurtu, Austrija) kao žalbenog suda od 16. siječnja 2020., [omissis] kojim je potvrđeno rješenje Bezirksgerichta Hermagor (Općinski sud u Hermagoru, Austrija) od 12. studenoga 2019. [omissis] donio je

rješenje:

A. Sudu Europske unije upućuju se sljedeća prethodna pitanja:

1. Treba li članak 3. stavak 1. točku (b) Uredbe (EU) 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, **[orig. str. 2.]** mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvatanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju (u daljnjem tekstu: Uredba 650/2012) tumačiti na način da je ugovor o darovanju u slučaju smrti koji se odnosi na nekretninu koja se nalazi u Austriji i koji je sklopljen između dvojice njemačkih državljana čije se uobičajeno boravište nalazi u Njemačkoj te u skladu s kojim obdarenik nakon darovateljeve smrti treba u odnosu na ostavinu imati obvezno pravo na upis svojeg prava vlasništva u

zemljišnu knjigu koje ostvaruje na temelju tog ugovora i darovateljeva smrtnog lista, a da ostavinski sud ne treba intervenirati, ugovor o nasljeđivanju u smislu te odredbe?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje:

treba li članak 83. stavak 2. Uredbe 650/2012 tumačiti na način da se tom odredbom također uređuje valjanost izbora prava izvršenog prije 17. kolovoza 2015. u pogledu ugovora o darovanju u slučaju smrti koji treba smatrati ugovorom o nasljeđivanju u smislu članka 3. stavka 1. točke (b) Uredbe 650/2012?

B. [omissis] [prekid postupka]

Obrazloženje:

I. Činjenice:

Iz isprava iz zemljišne knjige i stanja zemljišne knjige proizlazi: **[orig. str. 3.]**

Njemački državljanin osoba ZL, [omissis] koji je preminuo 13. svibnja 2018. u Kölnu i koji je posljednje uobičajeno boravište imao u Kölnu, na temelju kupoprodajnog ugovora od 20. lipnja 1975. i ugovora o prijenosu od 22. srpnja 1975. upisan je u austrijsku zemljišnu knjigu kao vlasnik nekretnine u Mauthenu. Ostavinski postupak vodi se pred Amtsgerichtom Köln (Općinski sud u Kölnu, Njemačka). Njegov sin osoba UM, koji je također njemački državljanin s uobičajenim boravištem u Kölnu, ondje je u pogledu ostavine istaknuo zahtjev za povrat prava vlasništva nad tom nekretninom.

Osoba ZL je 9. srpnja 1975. svojem sinu osobi UM i njegovoj (tadašnjoj) supruzi Austrijanki XU, koja je također imala boravište u Kölnu, u pogledu te nekretnine predložila sljedeću ugovornu ponudu:

„Kao prvo: kupoprodajnim ugovorom od 13. svibnja i 20. lipnja 1975. osoba XU, [...], stekla je dio nekretnine koji tek treba izmjeriti u [...] sudskoj općini Kötschach. Na tom zemljištu treba izgraditi kuću s dva stana namijenjenu osobi XU i njezinoj obitelji kao stalno boravište i čiju izgradnju treba financirati njezin svekar ZL. U slučaju da osoba XU navedenu nekretninu prenese u isključivo vlasništvo svojeg supruga, osobu UM, a on pak nekretninu prenese u vlasništvo svojeg oca, osobu ZL, osoba ZL osobama XU i UM [...] nudi sklapanje sljedećeg ugovora:

(a) osoba ZL od osobe UM prima u svoje vlasništvo navedenu nekretninu, **[orig. str. 4.]** sa svime što je s tom nekretninom povezano, svim pravima i obvezama i u skladu s posjedovnim stanjem nakon provedenog mjerenja. Prijenos nekretnine na osobu ZL provest će se u skladu s uvjetima utvrđenim u sljedećim točkama.

(b) osoba ZL se obvezuje da će na tom zemljištu, koje će tada biti u njegovu vlasništvu, izgraditi kuću s dva stana u roku od 10 godina nakon sklapanja ugovora. Ta obveza prenosi se na njegove nasljednike ako je on ne ispunji tijekom svojeg života. [...]

(c) osoba ZL u slučaju svoje smrti prenosi navedenu nekretninu na osobe XU i UM, pri čemu svakoj osobi pripada polovica sa svime što će u trenutku njegove smrti biti povezano s nekretninom, osobito s kućom koja će se nalaziti na tom zemljištu i u skladu s granicama posjedovnog stanja u trenutku prijenosa. Prijenos se izvršava nakon smrti osobe ZL, ali ne prije nego što je dovršena izgradnja kuće. Prijenos se uvjetuje činjenicom da u trenutku smrti osobe ZL brak dvaju primatelja nekretnine nije prestao razvodom i time da osoba XU nadživi osobu ZL. Ako taj uvjet nije ispunjen, smatra se da je prijenos u slučaju smrti izvršen samo u pogledu osobe UM i na temelju njezine smrti pravo iz ugovora koji treba sklopiti može se naslijediti već i prije smrti osobe ZL.

(d) Ako nisu ugovorene protučinidbe za taj prijenos, prijenos u slučaju smrti izvršava se darovanjem, kao što to izričito navodi osoba ZL. Osoba ZL odriče se prava na odustanak od tog ugovora. **[orig. str. 5.]**

(e) Kao djelomičnu protučinidbu za prijenos, primatelji nekretnine obvezni su osobi [...], majci osobe XU, omogućiti pravo na stanovanje u kući koju treba izgraditi [...].

(f) Na pravne odnose iz ugovora koje treba sklopiti primjenjuje se austrijsko pravo [...].

(g) Osoba ZL obvezuje se da neće prodati ili opteretiti nekretninu u svojem vlasništvu bez odobrenja osoba UM i XU, kako bi se zaštitila njihova prava iz ugovora o prijenosu u slučaju smrti. [...]

(h) Osoba ZL dozvoljava da se u zemljišnu knjigu upiše zemljišnoknjižni uložak katastarske općine Mauthen koji još treba otvoriti za zemljište koje je predmet ugovora

(aa) [...]

(bb) na temelju tog ugovora i službenog smrtnog lista osobe ZL, upisivanje prava vlasništva, u pogledu kojeg svakoj osobi pripada polovica, za oba primatelja na zajednički zahtjev ili upisivanje prava vlasništva u zemljišnu knjigu za osobu UM na njezin zahtjev uz podnošenje dokaza o ispunjavanju uvjeta za prijenos nekretnine samo na osobu UM samu.

(i) [...]"

Javnobilježničkom ispravom od 22. srpnja 1975. osobe XU i UM prihvatile su tu ponudu. Osoba XU preminula je već 5. studenoga 2005., odnosno prije osobe ZL;

tada je njezin brak s osobom UM već prestao razvodom. Kuća na [orig. str. 6.] zemljištu u Mauthenu nije izgrađena.

II. Tužiteljevi argumenti i dosadašnji postupak:

Osoba UM kao jedina ovlaštena osoba na temelju ugovora o darovanju u slučaju smrti pred austrijskim zemljišnoknjižnim sudom zahtijeva da se njegovo pravo vlasništva nad nekretninom upiše u zemljišnu knjigu. Dostavio je ugovornu ponudu i izjavu o prihvaćanju od 9. srpnja i 22. srpnja 1975., smrtne listove osoba ZL i XU, potvrdu porezne uprave o nepostojanju poreznog duga, rješenje Amtsgerichta Köln (Općinski sud u Kölnu) kojim se nalaže skrbništvo nad imovinom, presliku odluke o poreznoj vrijednosti i snimku zemljišta iz zraka.

Pravoskrbnik (*Rechtspfleger*) prvostupanjskog suda odbio je zahtjev za upisivanje u zemljišnu knjigu zbog nedostatka isprava kojima se dokazuje da su ispunjeni svi uvjeti u skladu s ugovornom ponudom. Taj sud polazio je od primjene austrijskog prava.

Drugostupanjski sud potvrdio je tu odluku. Ne primjenjuju se odredbe Uredbe 650/2012 jer je u ugovornoj ponudi dogovorena primjena austrijskog prava. Tužitelj treba dokazati ispunjenje suspenzivnih uvjeta predviđenih u ugovoru na temelju isprave koja se može upisati u zemljišnu knjigu. Nije se dokazalo da je ispunjen uvjet da prijenos na temelju darovanja u slučaju smrti nije trebalo izvršiti prije završetka izgradnje kuće. Drugostupanjski sud dopustio je redovnu reviziju. [orig. str. 7.]

Tužitelj protiv te odluke podnosi žalbu Oberster Gerichtshofu (Vrhovni sud) kojom ustraje na svojem zahtjevu za upis.

Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) odlučio je prekinuti postupak o reviziji te radi rješavanja predmeta Sudu uputiti bitna pitanja koja se odnose na pravo Unije.

III. Pravo Unije:

1. Člankom 1. Uredbe 650/2012 određuje se:

1. *Ova Uredba primjenjuje se na nasljeđivanje zbog smrti. [...]*
2. *Sljedeće je isključeno iz područja primjene ove Uredbe:*

[...]

(g) imovinska prava i koristi koji nastaju ili se prenose na drugi način koji nije nasljeđivanje, na primjer darovanjem, zajedničko vlasništvo s pravom prelaska na preživjele osobe, planovi umirovljenja, ugovori o osiguranju i slični sporazumi, ne dovodeći u pitanje točku (i) članka 23. stavka 2.;

[...]

(l) bilo koje upisivanje u upisnik prava na nepokretnoj i pokretnoj imovini, uključujući pravne zahtjeve za takav upis te učinci upisa ili neupisa takvih prava u upisnik.

2. Člankom 3. Uredbe 650/2012 određuje se:

1. U smislu ove Uredbe:

(a) „nasljeđivanje” znači nasljeđivanje zbog smrti i obuhvaća sve oblike prijenosa imovine, prava i **[orig. str. 8.]** obveza zbog smrti, bilo dobrovoljnim prijenosom raspolaganjem imovinom zbog smrti, bilo prijenosom zakonskim nasljeđivanjem;

(b) „ugovor o nasljeđivanju” znači ugovor,

uključujući ugovor koji je ishod uzajamnih oporuka, koji, za protučinidbu ili bez nje, stvara, mijenja ili prekida prava na buduću ostavinu ili ostavine jedne ili više osoba stranaka ugovora;

[...]

(d) „raspolaganje imovinom zbog smrti” znači oporuka, zajednička oporuka ili ugovor o nasljeđivanju;

[...]

3. U pogledu izbora prava, člankom 22. Uredbe 650/2012 predviđa se:

1. Osoba može za pravo koje će urediti u cijelosti njezino nasljeđivanje izabrati pravo države čiji je državljanin u trenutku izbora ili u trenutku smrti. Osoba s više državljanstava može izabrati pravo bilo koje od tih država čijih je ona državljanin u trenutku izbora ili u trenutku smrti.

2. Izbor prava se vrši izričito u izjavi u obliku raspolaganja imovinom zbog smrti ili slijedi iz odredaba takvog raspolaganja.

[...]

4. U pogledu ugovora o nasljeđivanju članak 25. Uredbe 650/2012 predviđa:

1. Ugovor o nasljeđivanju u odnosu na nasljeđivanje jedne osobe u pogledu njegove dopustivosti, materijalne valjanosti i obvezujućih učinaka na stranke, uključujući uvjete za njegov raskid, uređuje pravo koje bi po ovoj Uredbi bilo **[orig. str. 9.]** mjerodavno za nasljeđivanje te osobe da je ona umrla na dan kada je ugovor sklopljen.

[...]

3. Neovisno o stavcima 1. i 2., stranke mogu za pravo koje će uređivati njihov ugovor o nasljeđivanju, u pogledu njegove dopustivosti, materijalne valjanosti i obvezujućih učinaka na stranke, uključujući uvjete za njegov raskid, izabrati pravo koje je osoba ili jedna od osoba čija je ostavina uključena mogla izabrati u skladu s člankom 22. pod ondje navedenim uvjetima.

5. Prijelazne odredbe u članku 83. Uredbe 650/2012 glase:

1. Ova se Uredba primjenjuje na nasljeđivanje osoba koje umru 17. kolovoza 2015. ili nakon toga.

2. Ako je umrli odabrao pravo mjerodavno za svoje nasljeđivanje prije 17. kolovoza 2015., taj izbor je valjan ako ispunjava uvjete utvrđene u poglavlju III. ili ako je valjan po pravilima međunarodnog privatnog prava koji su bili na snazi u trenutku izbora u državi u kojoj je umrli imao svoje uobičajeno boravište ili u bilo kojoj državi čiji je bio državljanin.

3. Raspolaganje imovinom zbog smrti izvršeno prije 17. kolovoza 2015. dopustivo je i materijalno i formalno valjano ako ispunjava uvjete utvrđene u poglavlju III. ili ako je dopustivo i materijalno i formalno valjano po pravilima međunarodnog privatnog prava koji su bili na snazi u trenutku kad je raspolaganje izvršeno u državi u kojoj je umrli imao svoje uobičajeno boravište ili u [orig. str. 10.] bilo kojoj državi čiji je bio državljanin ili u državi članici tijela koje se bavi nasljeđivanjem.

4. Ako je raspolaganje imovinom zbog smrti izvršeno prije 17. kolovoza 2015. u skladu s pravom koje je umrli mogao izabrati u skladu s ovom uredbom, smatra se da je to pravo izabrano kao pravo mjerodavno za nasljeđivanje.

IV. Nacionalno pravo:

1. Članak 956. austrijskog Allgemeinenes Bürgerliches Gesetzbucha (Opći građanski zakonik, u daljnjem tekstu: ABGB) u verziji koja se primjenjivala prije stupanja na snagu Erbrechtsänderungsgesetzes (Zakon o izmjeni nasljednog prava, u daljnjem tekstu: ErbRÄG) iz 2015. (BGBl. I, 2015/87) koja se primjenjuje u ovom predmetu glasio je kako slijedi:

Darovanje koje treba izvršiti tek nakon darovateljeve smrti valjano je kao legat uz poštovanje propisanih formalnosti. To se darovanje može smatrati ugovorom samo ako ga je obdarenik prihvatio, ako se darovatelj izričito odrekao prava na odustajanje od darovanja te se obdareniku o tome izdala pisana isprava.

Člankom 1. točkom (d) Notariatsaktsgesetzes (Zakon o javnobilježničkim ispravama, u daljnjem tekstu: NotAktG) povezuje se valjanost ugovora o darovanju u pogledu kojeg se nije izvršio stvarni prijenos sa sastavljanjem javnobilježničke isprave.

2. Relevantne odredbe austrijskog Grundbuchgesetzes (Zakon o zemljišnim knjigama, u daljnjem tekstu: GBG) glase:

Članak 26.:

1. *Upisivanje u zemljišnu knjigu i napomene mogu se dozvoliti samo na temelju isprava sastavljenih u obliku propisanom za njihovu valjanost. [orig. str. 11.]*

2. *Kad je riječ o stjecanju ili izmjeni stvarnog prava, te isprave trebaju sadržavati valjanu pravnu osnovu.*

3. Relevantne odredbe austrijskog Rechtspflegergesetzes (Zakon o pravoskrbništvu, u daljnjem tekstu: RpflG) glase:

Članak 2.:

Sudski službenik može se imenovati pravoskrbnikom za jedno ili više sljedećih područja rada:

[...]

3. *u zemljišnoknjižnim stvarima i stvarima koje se odnose na registar brodova;*

[...]

Članak 16.

1. [...]

2. *Sud uvijek zadržava nadležnost u pogledu:*

[...]

6. *odluka na koje treba primijeniti inozemno pravo.*

V. **Obrazloženje prethodnih pitanja:**

1.1. U skladu s nacionalnom sudskom praksom, austrijski zemljišnoknjižni sud na temelju članka 26. GBG-a treba provjeriti oblik i sadržaj isprava podnesenih radi upisa u zemljišnu knjigu. Ako se u ugovoru uvjetuje dodjeljivanje prava te se odobrenje za upis u zemljišnu knjigu daje samo pod tim uvjetom, ispunjavanje tih uvjeta također treba dokazati podnošenjem isprava [omissis]. U skladu s RPflG-om za tu je provjeru u funkcionalnom smislu nadležan pravoskrbnik. Međutim, ako pritom treba uzeti u obzir inozemnu pravnu odredbu, u skladu s nacionalnom sudskom praksom [omissis], na temelju članka 16. stavka 2. točke 6. RPflG-a učinak proizvodi nadležnost koju zadržava sud. Ako u takvom slučaju **[orig. str. 12.]** umjesto suda odlučuje pravoskrbnik, valja ukinuti rješenje i prethodni postupak i sud treba vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom

sudu. Takvu povredu postupka valja utvrditi i u slučaju kad povreda nije istaknuta u žalbi, sve do pravomoćnog završetka postupka po službenoj dužnosti [omissis].

1.2. Nadležni sud treba po službenoj dužnosti ispitati i primijeniti inozemno pravo uvijek kad element iz spisa upućuje na to da postoji mogućnost primjene takvog prava [omissis]. Stoga su pitanje valjanosti austrijskog prava izabranog u ugovoru o darovanju u slučaju smrti i primjena Uredbe 650/2012 na takvu vrstu ugovora, prethodna su pitanja sudu koji je uputio zahtjev, kako bi mogao odlučiti u pogledu funkcionalne nadležnosti pravoskrbnika u ovom slučaju.

2. Nacionalnom sudskom praksom u pogledu ugovora o darovanju u slučaju smrti, na temelju članka 956. ABGB-a u verziji koja se primjenjivala prije ErbRÄG-a iz 2015., predviđalo se da se darovatelj koristi darovanom stvari do smrti [omissis]. Kako bi u pogledu nekretnina obdarenik stekao vlasništvo, bilo je potrebno upisivanje u zemljišnu knjigu koje se moglo zahtijevati na temelju ugovora o darovanju kojem je priložen sporazum o prijenosu vlasništva i smrtnog lista, a da nije bilo potrebno posebno rješenje ostavinskog suda. Valjanost ugovora o darovanju u slučaju smrti uvjetovala se time da obdarenik prihvati dar, izričitom darovateljevom izjavom da neće iskoristiti pravo na odustajanje od darovanja i sastavljanjem **[orig. str. 13.]** javnobilježničke isprave. Darovanjem se utvrđivalo samo obvezno pravo koje je trebalo ostvariti tek nakon darovateljeve smrti ([omissis] „rješenje o legatu”). Zabrana terećenja i prodaje nekretnine koja je dogovorena ugovorom u korist obdarenika, zamijenila je u skladu s nacionalnom sudskom praksom izričito neiskorištavanje prava na odustajanje od darovanja. Isprave podnesene zemljišnoknjižnom sudu u ovom slučaju upućuju na to da je ugovor o darovanju u slučaju smrti sklopljen u tuženikovu korist u skladu s kriterijima austrijskog prava.

3.1. Uredba 650/2012 sama po sebi uređuje samo nasljeđivanje zbog smrti, a ne radnje koje proizlaze iz pravnog posla sklopljenog među živima. Međutim, u skladu s austrijskim pravom, darovanje u slučaju smrti posebno je po tome što ne dovodi do prijenosa imovine za vrijeme života, koji bi se odnosio na darovatelja i opteretio ga tijekom njegova života ako se to darovanje u svakom slučaju nije izvršilo već prije smrti ostavitelja, što nije bio slučaj u ovom predmetu. Prijenos imovine izvršava se tek nakon smrti i odnosi se na ostavinu, odnosno nasljednike. Budući da se u definicijama iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (d) Uredbe 650/2012 u kontekstu raspolaganja imovinom zbog smrti također navodi ugovor o nasljeđivanju kao ugovor na temelju kojeg nastaju prava na buduću ostavinu za protučinidbu ili bez nje, sud koji je uputio zahtjev smatra da je potrebno tumačenje pitanja predstavlja li darovanje u slučaju smrti takav ugovor zbog smrti.

3.2. U pravnoj teoriji na njemačkom jeziku uglavnom se zastupa mišljenje da darovanje u slučaju smrti, koja tijekom darovateljeva života **[orig. str. 14.]** nema nikakav stvarni učinak, treba smatrati nasljeđivanjem i stoga se obuhvaća materijalnim područjem primjene Uredbe [omissis].

3.3. Sud koji je uputio zahtjev smatra da uvjerljiviji argumenti govore u prilog tome da ugovor o darovanju u slučaju smrti treba smatrati ugovorom o nasljeđivanju u smislu Uredbe 650/2012, neovisno o tome je li se predviđala djelomična naknada. Čak i ako imovinu navedenu u tom ugovoru zbog pravnog posla sklopljenog među živima treba samu po sebi prenijeti na dužnika nakon njegove smrti a da u tome ne sudjeluje ostavinski sud, ta je imovina u skladu s rješenjem o legatu koje se zagovara i u austrijskom pravu još dio buduće ostavine u smislu članka 3. stavka 1. točke (b) Uredbe 650/2012. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, načelo uskog tumačenja odredbi o odstupanju i prirodu konkretnih odstupanja navedenih u članku 1. stavku 2. točki (g) Uredbe 650/2012 bolje odražava činjenica da odredbe Uredbe 650/2012 obuhvaćaju raspolaganje sastavnim dijelom imovine na temelju ugovora o darovanju u slučaju smrti u svakom slučaju kad pravo na prijenos koje ima obdarenik **[orig. str. 15.]** koji je usporediv s legatarom nastaje tek nakon darovateljeve smrti. Sud koji je uputio zahtjev smatra da ne treba primijeniti odredbu o odstupanju iz članka 1. stavka 2. točke (l) Uredbe 650/2012 jer nije riječ o pitanju koje se odnosi na registarsko pravo, nego o ocjeni ugovora u području sukoba zakona, koja je uvjet za ocjenu funkcionalne nadležnosti tijela koje donosi odluku.

4. Sudovi nižeg stupnja obrazložili su primjenu austrijskog materijalnog prava na temelju prava koje su strane izabrale u ugovoru. Uredba 650/2012, koju u ovom slučaju u načelu treba primijeniti zbog trenutka darovateljeve smrti, predviđa prijelazne odredbe i u pogledu izbora prava izvršenog prije 17. kolovoza 2015. te uvjetuje valjanost tog izbora time da taj izbor ispunjava uvjete utvrđene u poglavlju III. ili time da bude valjan po pravilima međunarodnog privatnog prava koji su bili na snazi u trenutku izbora u državi u kojoj je umrli imao svoje uobičajeno boravište ili u bilo kojoj državi čiji je bio državljanin. Budući da je darovatelj tada već bio njemački državljanin te je ostao njemački državljanin do trenutka svoje smrti i također se nalazio u Njemačkoj u trenutku sklapanja ugovora kao i u trenutku smrti, članak 83. stavak 2. Uredbe 650/2012 upućuje na to da izbor austrijskog prava u ugovoru o darovanju u slučaju smrti nije valjan. U članku 83. stavku 2. Uredbe 650/2012 ne navodi se izričito ugovor o nasljeđivanju, nego nasljeđivanje zbog smrti. Članak 83. stavak 2. Uredbe 650/2012 ne odnosi se na izbor prava, nego na dopustivost te materijalnu **[orig. str. 16.]** i formalnu valjanost raspolaganja zbog smrti koja je izvršena prije 17. kolovoza 2015. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, članak 83. stavak 2. Uredbe 650/2012 također treba primijeniti na pravo izabrano u „ugovoru o nasljeđivanju”, ali smatra da to tumačenje nije u potpunosti jednoznačno. Međutim, kad sam izbor prava ne bio dopušten na temelju odredbi poglavlja III. Uredbe 650/2012, valjanost tog izbora mogla bi se u slučaju primjenjivosti odredbe članka 83. stavaka 2. i 3. obrazložiti samo time da je u predmetnom trenutku bila valjana, u skladu s odredbama međunarodnog privatnog prava u Njemačkoj, odnosno da je bila u skladu s nacionalnim njemačkim pravom. Međutim, na temelju austrijskog RPfG-a primjena inozemnih pravila o sukobu zakona u nadležnosti je suda.

[omissis] [postupak]

Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud),

Beč, 27. svibnja 2020.

[omissis]

[ime predsjednika, postupak]

RADNI DOKUMENT